

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 538. An creditori personali pauperi vel amico debitoris præ aliis solvi possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

nem, is preferendus ceteris. Castrop. l. c. n. 3. cum ea sententia vel executio vicem pignoris habeat in bonis debitoris, ut Idem cum Molin. cit. d. 536. circa finem. Postquam vero debitor cessit bonis, vel etiam ea auctoritate Judicis sequestrata, vel quia propter absentiam debitoris, creditor aliquis missus in possessionem bonorum debitoris, ut transacto beneficio ex iis fiat ei satisfactio, non potest debitor creditorem unum preferre aliis, quia interim non potest debitor ea bona applicare alteri, sed reservanda sunt, ut inde creditori tali & aliis omnibus intra illud biennium comparantibus, sequestratores legitime probantibus satisfiat, cum ista unius immisio in possessionem omnium bonorum proficit ceteris. Castrop. l. c. n. 4. de cetero non facta cessio, sequestratione, missione in possessionem, etiam ante sententiam petenti exigentem debitum aliis tacentibus posse debitorem debitum integre solvere, dum videt se pauperiorem & impotentiorum reddi solvendo aliis omnibus integre asserunt apud Castrop. Sylv. v. restitutio. 6. q. 8. Nav. in man. c. 17. n. 58. propendente in idem Molin. l. c. juxta L. qui autem. §. sciendum. ff. qua in fraud. creditor. l. pupillus. eod. Si tamen proprio motu id faceret debitor, peccatum contra Justitiam, tamen factum teneret, nec recipientem teneri restituere, tradunt idem AA. ad quod citatis LL. tale solum non revocetur, & hoc ipsum posse in conscientia retineri, ne alias dictas leges fovere injustitiam dicendum esset. Sed quid quid quod ad haec sit spectato foro judiciali & externo, de quo vide Castrop. n. 5. contrarium tamen quod ad forum conscientiae, nimirum non posse debitorem integre uni creditorum aequale cum aliis jus habenti, relicta aliis insolvis solvere, & creditorem acceptum teneri restituere, idque etiam non obstante dicta petitione creditoris, probatius existimat Castrop. n. 6. ex ea ratione, quod spectato jure naturali, dum bona debitoris omnibus non sufficiunt creditoribus solvendis, pro rata sint inter eos dividenda; neque ullus creditorum in eo casu jus aut actionem habeat, ut sibi integre solvatur, adeoque ea etiam petitio creditoris injusta sit, & nullum ei jus acquirat. neque ea, quae jure naturae certa sunt nullatenus jure positivo immutata videantur, cum citatae leges attentè consideratae tantum concedant, & solum integre non revocetur, non vero, quod petenti integre solvendum, aut etiam is solum retinere possit. neque ex eo, quod tale solum revocandum non sit, inferri potest licita ejus retentio, cum leges saepe ad vitandas lites revocationem negent, cujus tamen retentio in conscientia est illicita, ut patet in deceptione ultra dimidium, ita Castrop.

Quest. 538. An creditori personali pauperiori vel amico debitoris praeter aliis solvi possit.

R Esp. ad primum: posse debitorem non habentem, unde omnibus creditoribus satisfaciatur, uni eorum praeter aliis graviter egenti debitum totum integre solvere aliis relicta insolvis, aut non integre solutis, lege charitatis & misericordiae id permittente, tenent cum D. Tho. in opusc. 73. de vestie. c. 18. Sa. V. restitutio. 60. Laym. l. 3. sum. tr. 2. c. 11. n. 7. & alii apud Castrop. l. c. §. 20. n. 1. propendente in idipsum Molin. tr. 2. d. 536. in fine. distinguunt melius Vasq. opusc. de rest. c. 11. du. 4. Lell. l. 2. c. 15. du. 7. n. 46. Castrop. l. c. n. 2. ita ut, si creditor ille ita graviter prematur, ut illi alter creditor deberet succurrere ex misericordia ea parte,

quae sibi debita est, debitor possit & debeat ei debitum integre solvere, eo quod illa solutione alteri creditori diviti non fiat injuria, cum praestando, quod is debebat praestare, potius ejus negotium gerat. Secus est, si necessitas illa tanta non est; cum pauperi nullum privilegium praerogationis a jure positivo concessum; neque etiam a jure naturali; quia jus naturale aequè obligat solvere diviti ac pauperi; cum utrumque debitum est ex Justitia, etsi intra eandem speciem debitum pauperis sit gravius debito divitis, sicut debitum 100. est gravius debito 50. & tamen unum alteri non cedit, sed utrumque secundum proportionem solvendum. Vide quoque, quod tradit de Lugo. cit. d. 20. n. 175. nimirum quod licet nequeat debitor ob solam majorem paupertatem unum alteri preferre, possit tamen id Judice ad hoc, uti potest, compellente, postquam debitor ei, uti debet, exposuit, se ad omnibus solvendum integre esse insufficientem.

2. Resp. ad secundum: Tamen si debitor ex se directe nequeat preferre creditorem sibi amicum, potest tamen id ipsum indirectè in ea sententia, quae dicit, creditorem prius petentem habere praerogationem contra alios aequales non petentes, ut sibi totum debitum solvatur; nimirum monendo amicum suum, ut praeviat alios petendo, qua petitione posità, jam ipsi preferri debet; neque enim prohibetur quis id consulere alteri, quod hic licite facere potest; neque etiam debitor in obligatione, quam habet ad alios creditores, tenetur abstinere ab hoc officio amicitiae; cum per hoc non praerudicet juri eorum, sed solum amicum creditorem doceat de privilegio juris communis, quo ipse, si velit, uti potest, ita fecit de Lugo. n. 174. secus tamen est in sententia negante praerogationem prius petenti.

Quest. 539. Quo loco & cuius expensis facienda solutio.

1. **R** Esp. Primò solutio debiti ex delicto, v. g. ex furto, rapina, illicitis usuris, aliave injusta damnificatione (quo etiam de Lugo. d. 20. n. 180. refert lucrum cessans & damnum emergens, non tantum ex ipsa rei ablatione aut destructione, sed etiam ex culpabili mora debitoris, utpote quod totum ex ea incipit esse debitum ex delicto) sumptibus debitoris deferri ad locum debet, in quo creditor eam haberet, si sublata aut destructa non fuisset, detractis tamen expensis, quas creditor in ea conservanda vel deferenda facturus fuisset, nisi forsitan haec majores essent re ipsa solvenda vel restituenda. cum alias damnum creditori integre reparandum sit, ita cum comuni Cajet. 2. 2. q. 62. a. 2. ad 3. Sylv. v. restitutio. 4. q. 4. Nav. c. 17. n. 42. Pet. Nav. de rest. l. 4. c. 4. n. 2. Covar. regul. peccatum. p. 1. n. 9. Laym. l. c. c. 10. n. 3. Molin. d. 752. Lell. l. 2. c. 15. n. 48. du. 8. Vasq. l. c. c. 10. du. 1. Castrop. l. c. §. 6. n. 1. Tamen etsi igitur, ut de Lugo l. c. n. 182. in fine, generaliter loquendo possit debitor excusari a restitutione mittenda creditori cum magno sui detrimento, sive ob expensas, sive ob aliam causam ex restitutione secuto; in mensura tamen huius assignanda, seu quantas in specie expensas facere teneatur debitor ex delicto; ut res ad locum, in quo moratur dominus, restituatur in eo non conveniunt etiam hi ipsi AA. dum aliqui tradunt excusari debitorem a transmissione rei, quando in ea facienda sumptus ob distantiam loci aliave de causa aequarent debitum seu rem ipsam, ut Sylv. quod tamen rectius negat sufficere de Lugo. n. 186. cum Vasq. eo quod magis aequum sit, ut delinquens patiatur iacturam illam in bonis suis, quam quod